

31992L0012

L 76/1

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

23.3.1992

ДИРЕКТИВА 92/12/ЕИО НА СЪВЕТА
от 25 февруари 1992 година
относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и
мониторинга на такива продукти

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 99 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че установяването и функционирането на вътрешния пазар изисква свободно движение на стоките, включително на тези, за които се дължи акциз;

като има предвид, че е нужно да се въведе уредба, с която да се определи територията, на която следва да се прилагат настоящата директива и директивите относно ставките и структурата на данъка върху продукти, подлежащи на облагане с акциз;

като има предвид, че е нужно да се даде определение на понятието за продукти, подлежащи на облагане с акциз; като има предвид, че обект на нормативна уредба на равнището на Общността могат да бъдат само стоки, които са подчинени на този режим във всички държави-членки; като има предвид, че такива продукти могат да бъдат облагани с други косвени данъци за определени цели; като

има предвид, че запазването или въвеждането на други косвени данъци не трябва да води до формалности при пресичане на границите;

като има предвид, че, с цел да се осигури изграждането и функционирането на вътрешния пазар, акцизите следва да стават изискуеми по еднакъв начин във всички държави-членки;

като има предвид, че всяка доставка, държане с цел доставка или доставка за нуждите на търговец, осъществяващ независима икономическа дейност, или за нуждите на публичноправна организация, извършени в друга държава-членка, различна от тази, в която стоката е освободена за потребление, водят до изискуемост на акциза в тази друга държава-членка;

като има предвид, че, при придобиването от физически лица на подлежащи на облагане с акциз продукти за свое собствено потребление и превозването им от тях акциз се дължи в страната на придобиване;

като има предвид, че, за да се установи, че подлежащи на облагане с акциз продукти се придобиват с търговска, а не с лична цел, държавите-членки трябва да имат предвид редица критерии;

като има предвид, че продукти, подлежащи на облагане с акциз, купени от лица, които не са одобрени складопържатели, или регистрирани или нерегистрирани търговци и изпратени или превозени пряко или непряко от продавача или от негово име, следва да бъдат обложени с акциз в държавата-членка по местоназначението;

като има предвид, че, за да се осигури събирането в срок на дължимите данъци, следва да има възможност за извършване на проверки в производствените и складови помещения; като има

⁽¹⁾ ОВ С 322, 21.12.1990 г., стр. 1; и ОВ С 45, 20.8.1992 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ С 183, 15.7.1991 г., стр. 131.

⁽³⁾ ОВ С 169, 18.3.1991 г., стр. 25.

предвид, че тази възможност да се извършват проверки би съществувала при наличието на система от складове, одобрявани от компетентните органи;

като има предвид, че при движението от територията на една държава-членка към тази на друга не могат да се правят проверки, които биха затруднили свободното движение във вътрешността на Общността; като има предвид, че, за целите на изискуемостта е все пак необходимо да се знае за движението на продукти, подлежащи на облагане с акциз; като има предвид, че затова в нормативната уредба следва да се предвиди придружаващ документ за тези стоки;

като има предвид, че следва да се въведат разпоредби, съдържащи изисквания към лицензираните складопържатели и към търговците без статус на лицензирани складопържатели;

като има предвид, че, за да се осигури събирането на данъка в съответствие с определените от държавите-членки ставки е необходимо да се въведат разпоредби за установяването на процедура за движението на такива стоки в режим на отложено плащане на данъка;

като има предвид, че в тази връзка е нужно най-напред да се въведат разпоредби за лесното идентифициране на всяка пратка; като има предвид, че следва да се предвидят разпоредби относно незабавното определяне на данъчния статус на пратката; като има предвид, че в този случай е необходимо за постигането на тези цели да се предвиди придружаващ документ, който може да е както административен, така и търговски; като има предвид, че използваният търговски документ трябва да съдържа съществените елементи, които са отразени в административния документ;

като има предвид, че следва да бъде разяснена процедурата, в съответствие с която търговците уведомяват, с помощта на придружаващ документ, данъчните власти на държавите-членки за изпратени или получени доставки;

като има предвид, че няма необходимост от използване на придружаващ документ, когато подлежащите на облагане с акциз продукти са превозвани под митнически режим на Общността, различен от пускане в свободно обращение, или са разположени в свободна зона или свободен склад;

като има предвид, че в светлината на националните разпоредби, в случай на нарушение или нередовност акцизът следва да бъде събран по принцип от държавата-членка, на чиято територия е било извършено нарушението или нередовността, от държавата-членка, в която е било разкрито нарушението или нередовността, или от държавата-членка по изпращането, ако няма представителство в държавата-членка по местоназначението;

като има предвид, че държавите-членки могат да предвидят, че освободените за потребление продукти трябва да носят данъчни или национални разпознавателни обозначения и като има предвид, че използването на тези обозначения не трябва да води до никакво ограничение на търговията в Общността;

като има предвид, че плащането на акциз в държавата-членка, в която продуктите са били освободени за потребление, трябва да обосновава възстановяване на акциза, ако продуктите не са предназначени за потребление в тази държава-членка;

като има предвид, че, в резултат на премахването на принципа на данъчно облагане при внос в отношенията между държавите-членки, разпоредбите относно освобождаване и облекчения при внос спират да се прилагат при отношенията между държавите-членки; като има предвид, че тези разпоредби трябва да бъдат отменени и въпросните директиви — съответно изменени;

като има предвид, че следва да се създаде Комитет по акцизите, за да извършва преглед на общностните мерки, необходимите за прилагане на разпоредбите относно акцизите;

като има предвид, че в член 1, параграф 2 от регламента относно премахването на контрола и формалностите, приложими към ръчния личен багаж на лицата, ползващи въздушен или морски транспорт във вътрешността на Общността се предвижда влизането в сила на този акт да не засяга с нищо контрола, отнасящ се до установени от държавите-членки забрани или ограничения, ако последните са съвместими с трите договора за учредяване на Общността; като има предвид, че в този смисъл проверките, необходими за прилагане на количествените ограничения, посочени в член 26, следва да бъдат считани за такъв контрол и, поради това, за съответстващи на законодателството на Общността;

като има предвид, че ще бъде необходим определен период от време, за да се предприемат необходимите мерки за смекчаване както на социалните последици в засегнатите сектори, така и на регионалните трудности, които биха могли да възникнат в резултат на премахването на облагане при внос и освобождаване при износ в търговията между държавите-членки; като има предвид, че, затова на държавите-членки следва да се даде право за период, изтичащ на 30 юни 1999 г., да освобождават, при спазване на определени ограничения, доставката на стоки от безмитни магазини, в контекста на пътническия поток по въздух или море между държавите-членки;

като има предвид, че малките винопроизводители могат да бъдат освободени от някои задължения, произтичащи от общите правила относно акцизите;

като има предвид, че най-после Директива 77/799/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 г. относно взаимопомощта на компетентните органи на държавите-членки в областта на прякото данъчно облагане и данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ следва да бъде изменена, за да се разшири обхватът на нейните разпоредби, така че да се покрият и акцизите,

⁽¹⁾ ОВ L 336, 27.12.1977 г., стр. 15. Директива, последно изменена с Директива 79/1070/ЕИО (ОВ L 331, 27.12.1979 г., стр. 8).

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

Общи разпоредби

Член 1

1. Настоящата директива установява режима на продуктите, подлежащи на облагане с акцизи и други косвени данъци, с които се облага пряко или непряко потреблението на такива продукти, с изключение на данък върху добавената стойност и данъци, въведени от Общността.

2. Особени разпоредби относно структурите и ставките на данъци върху продукти, подлежащи на облагане с акцизи, се въвеждат с отделни директиви.

Член 2

1. Настоящата директива и директивите, посочени в член 1, параграф 2, се прилагат на територията на Общността, която е определена за всяка от държавите-членки в Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално в член 227 от него, като се изключат следните национални територии:

— относно Федерална република Германия — островите Хелголанд и територията на Бюсинген,

— относно Италианската република — Ливиньо, Кампионе д'Италия и италианските води на езерото Лугано,

— относно Кралство Испания — Сеута и Мелила.

2. Независимо дерогация от параграф 1, настоящата директива и директивите, посочени в член 1, параграф 2, не се прилагат на Канарските острови. Кралство Испания може, обаче, да направи нотификация с декларация, че посочените директиви се прилагат на тези територии по отношение на всички или на част от продуктите, посочени в член 3, параграф 1 по-долу, считано от първия ден на втория месец, следващ депозирането на такава декларация.

3. Чрез дерогация от параграф 1 нито настоящата директива, нито тези, посочени в член 1, параграф 2, не се прилагат в откъснатите департаменти на Френската република.

Френската република може обаче да направи нотификация с декларация, че посочените директиви се прилагат на тези територии, при условие че във връзка с крайната им отдалеченост се въвеждат

мерки за приспособяване, считано от първия ден на втория месец, следващ депозирането на декларацията.

4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че сделки, произхождащи от или предназначени за:

— Княжество Монако, са третираны като сделки, произхождащи от или предназначени за Френската република,

— Юнгхолц и Мителберг (Kleines Walsertal), са третираны като сделки, произхождащи от или предназначени за Федерална република Германия,

— Островите Ман, са третираны като сделки, произхождащи от или предназначени за Обединеното кралство на Великобритания и Северна Ирландия,

— Сан Марино, са третираны като сделки, произхождащи от или предназначени за Италианската република.

5. Разпоредбите на настоящата директива не са пречка за Гърция да поддържа специалния статус на планината Атон, така както е гарантиран от член 105 от Гръцката конституция.

6. Комисията следва да предложи подходящи мерки на Съвета, ако сметне, че изключенията, предвидени в параграфи 1, 2, 3 и 4, престанат да бъдат оправдани, по-специално с оглед на лоялната конкуренция.

Член 3

1. Настоящата директива се прилага на равнище Общност за следните продукти, така както са определени в съответните директиви:

— минерални масла,

— алкохол и алкохолни напитки,

— тютюневи изделия.

2. Продуктите, изброени в параграф 1, могат да бъдат облагани с други косвени данъци със специално предназначение, при условие че тези данъци са в съответствие с правилата относно акцизите и ДДС, уреждащи въпросите на определянето на данъчната основа, изчисляването на данъка, изискуемостта и мониторинга на данъка.

3. Държавите-членки си запазват правото да въвеждат или запазват данъчно облагане на други продукти, освен изброените в параграф 1, при условие, обаче, такава облагане да не води до формалности, свързани с преминаване на границите при търговията между държавите-членки.

При спазване на същото условие, държавите-членки си запазват правото да облагат извършването на услуги, включително свързани с продукти, подлежащи на облагане с акцизи, с данъци, които не могат да се характеризират като данък върху оборота.

Член 4

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) *лицензиран складодържател*: физическо или юридическо лице, имащо разрешение от компетентните власти на държава-членка в хода на своята дейност да произвежда, преработва,

държи, получава и изпраща стоки, подлежащи на облагане с акциз, при условията на режим на отложено плащане на акциз съгласно правила за данъчни складове;

- б) *данъчен склад*: място, където от лицензиран складодържател в хода на неговата дейност се произвеждат, преработват, държат, получават или изпращат, под режим на отложено плащане на акциз, подлежащи на облагане с акциз стоки, като се имат предвид някои условия, установени от компетентните власти на държавата-членка, в която се намира данъчният склад;
- в) *режим на отложено плащане*: данъчни правила, отнасящи се до производството, преработката, държането и движението на стоки при отложено плащане на акциза;
- г) *регистриран търговец*: физическо или юридическо лице без статус на лицензиран складодържател, имащо разрешение от компетентните власти на държава-членка в хода на своята дейност да получава подлежащи на облагане с акциз стоки от друга държава-членка, при условията на режим на отложено плащане на акциз. Този вид търговец не може да държи или изпраща такива стоки при условията на режим на отложено плащане на акциз;
- д) *нерегистриран търговец*: физическо или юридическо лице без статус на лицензиран складодържател, имащо право в хода на своята дейност да получава в отделни случаи стоки, подлежащи на облагане с акциз, от друга държава-членка, при условията на режим на отложено плащане на акциз. Този вид търговец не може да държи или изпраща такива стоки при условията на режим на отложено плащане на акциз. Нерегистрираният търговец е длъжен преди изпращане на стоките да даде обезпечение за плащането на акциза на данъчните власти на държавите-членки по местоназначение.

Член 5

1. Продуктите, посочени в член 3, параграф 1, подлежат на облагане с акциз в момента на тяхното производство на територията на Общността, така както е определено в член 2, или при внасянето им на тази територия.

„Внасяне на продукт, подлежащ на облагане с акциз“ означава въвеждането на този продукт на територията на Общността, включително въвеждането на такъв продукт от някоя от териториите, посочени в член 2, параграфи 1, 2 и 3, или от Англо-Нормандските острови.

Въпреки това, ако при въвеждането на територията на Общността продуктът е бил поставен под митнически режим на Общността, внасянето ще се счита за осъществено, когато той престане да бъде под този режим.

2. Без да се засягат националните и общностни разпоредби относно митническите въпроси, когато подлежащи на облагане с акциз стоки, внасяни от, или изнасяни за, трета страна са поставени под митнически режим на Общността, различен от допускане

за свободно обращение или са разположени в свободна зона или свободен склад, плащането на акциз по отношение на тях се счита за отложено.

Член 6

1. Акцизът се дължи от момента на освобождаване за потребление или при установяване на липси, при което в съответствие с член 14, параграф 3 се дължи акциз.

Освобождаване за потребление на стоки, подлежащи на облагане с акциз, означава:

- всяко извеждане, включително неправомерно, от режим на отложено плащане;
- всяко производство, включително неправомерно, на такива стоки, осъществено извън рамките на режим на отложено плащане;
- всяко внасяне, включително неправомерно, на такива стоки, ако тези стоки не са поставени под режим на отложено плащане.

2. Условията, при които акцизът става изискуем и акцизната ставка, която следва да се приложи, са тези, действащи на датата, на която акцизът става изискуем, в държавата-членка, в която се осъществява освобождаването за потребление или е установена липсата. Облагането с акциз и неговото събиране се извършват в съответствие с процедурата, установена във всяка държава-членка, като под това се разбира, че държавите-членки прилагат едни и същи процедури за облагане и събиране по отношение на национални стоки и на тези от други държави-членки.

Член 7

1. В случай, че подлежащи на облагане с акциз стоки, които вече са били освободени за потребление в една от държавите-членки, се държат с търговска цел в друга държава-членка, в държавата-членка, в която тези стоки се държат, се дължи акциз.

2. За тази цел, без да се засяга член 6, ако стоки, които вече са били освободени за потребление съгласно член 6, са доставени, предназначени за доставка или използвани в друга държава-членка за нуждите на търговец, осъществяващ независима икономическа дейност или за нуждите на публичноправен субект, акцизът става изискуем в тази друга държава-членка.

3. В зависимост от обстоятелствата, данъкът се дължи от лицето, извършващо доставката или държащо стоките, предназначени за доставка, от лицето, получаващо стоките за използване в друга държава-членка, различна от тази, в която стоките вече са били освободени за потребление, или от съответния търговец или публичноправен субект.

4. Стоките, посочени в параграф 1, се превозват между териториите на различните държави-членки заедно с придружаващ

документ, посочващ основните сведения от документа, указан в член 18, параграф 1. Формата и съдържанието на този документ се определят в съответствие с процедурата, установена в член 24 от настоящата директива.

5. Лицето, търговецът или организацията, посочени в параграф 3, трябва да спазят следните изисквания:

- а) преди изпращане на стоките да декларират пред данъчните власти на държавата-членка по местоназначение и да дадат обезпечение за плащането на акциза;
- б) да платят акциза на държавата-членка по местоназначение, в съответствие с процедурата, определена от тази държава-членка;
- в) да се съгласят с всяка проверка, даваща възможност на администрацията на държавата-членка по местоназначение да се увери сама, че стоките действително са били получени и акцизът, с който е трябвало да бъдат обложени, е платен.

6. Акцизът, платен в първата държава-членка, указана в параграф 1, се възстановява в съответствие с член 22, параграф 3.

Член 8

По отношение на продукти, придобити от частни лица за свое собствено ползване и превозвани от тях, ръководният принцип на вътрешния пазар предвижда, че акцизът се събира в държавата-членка на тяхното придобиване.

Член 9

1. Без да се засягат членове 6, 7 и 8, акцизът става изискуем, когато продукти, предназначени за потребление в една държава-членка, се държат в друга държава-членка с търговска цел.

В този случай, акцизът се дължи в държавата-членка, на чиято територия се намират продуктите, и е изискуем от държателя на стоките.

2. За да се установи, че стоките, посочени в член 8, са с търговско предназначение, държавите-членки следва да вземат предвид, *inter alia*, и следното:

- търговския статус на държателя на продуктите и неговите основания за държането им,
- мястото, където се намират стоките или, ако е приложимо, вида на използвания превоз,
- всеки документ, отнасящ се до продуктите,
- естеството на продуктите,
- количеството на продуктите.

За целите на прилагането на пето тире на първото изречение, държавите-членки могат да въведат примерни равнища, изцяло като вид доказателство. Тези примерни равнища не могат да бъдат по-ниски от:

а) *Тютюневи изделия:*

цигари	800 броя;
пурети (пури с тегло не повече от 3 g всяка)	400 броя;
пури	200 броя;
тютюн за пушене	1,0 kg;

б) *Алкохолни напитки:*

спиртни напитки	10 l;
междинни продукти	20 l;
вина (включително не повече от 60 l пенливи вина);	90 l
пиво	110 l.

До 30 юни 1977 г. на Ирландия се разрешава да прилага примерни равнища, както следва: за вино — не по-малко от 45 литра (включително не повече от 30 литра пенливи вина) и за пиво — 55 литра.

3. Държавите-членки могат също да предвидят, че акцизът става изискуем в държавата-членка на потреблението при придобиване на минерални масла, които вече са били освободени за потребление в друга държава-членка, ако такива стоки са превозвани при използване на необичайни видове транспорт от физически лица или от тяхно име. Необичаен транспорт означава превоз на горива, с изключение на тези в резервоари на превозни средства или в съдове за резервно гориво, и превоз на течни продукти за отопление, освен превоза посредством цистерни, използвани от името на търговци по занятие.

Член 10

1. За продукти, подлежащи на облагане с акциз, купени от лица, които не са лицензирани складодържатели или регистрирани или нерегистрирани търговци, и изпратени или превозени пряко или косвено от продавача или от негово име, се дължи акциз в държавата-членка по местоназначение. По смисъла на този член, „държава-членка по местоназначение“ означава държавата-членка на пристигане на пратката или превоза.

2. За тази цел, при изпращане или превоз на подлежащи на облагане с акциз стоки, до установило се в една държава-членка лице измежду посочените в параграф 1, доставката на тези продукти, които вече са били освободени за потребление в друга държава-членка и които са изпратени или превозени директно или индиректно от продавача или от негово име, води до възникване на задължение за плащане на акциз по отношение на тези стоки в държавата-членка по местоназначение.

3. Данъкът в държавата-членка по местоназначение се дължи от продавача, в момента на доставката. Държавите-членки могат, обаче, да въведат разпоредби, предвиждащи, че акцизът се плаща от данъчен представител, различен от получателя на стоките. Този данъчен представител следва да се е установил в държавата-членка по местоназначение и да е одобрен от данъчните власти на тази държава-членка.

Държавата-членка, в която е установен продавачът, трябва да гарантира, че той спазва следните изисквания:

- преди изпращане на стоките гарантира плащането на акциза, съгласно условията, определени от държавата-членка по местоназначение, и осигурява плащането на акциза след пристигане на стоките;
- води отчетност за доставките на стоки.

4. В случая, указан в параграф 2, акцизът, платен в първата държава-членка, се възстановява в съответствие с член 22, параграф 4.

5. При спазване на правото на Общността, държавите-членки могат да въведат специални правила за прилагане на тази разпоредба по отношение на подлежащи на облагане с акциз стоки, които са предмет на специална национална нормативна уредба за разпространение, съвместима с Договора.

ДЯЛ II

Производство, преработка и държане

Член 11

1. Всяка от държавите-членки определя свои правила относно производството, преработката и държането на стоки, подлежащи на облагане с акциз, като се имат предвид разпоредбите на настоящата директива.

2. Производството, преработката и държането на стоки, подлежащи на облагане с акциз, ако такъв не е бил платен, се осъществяват в данъчен склад.

Член 12

Откриването и управлението на данъчни складове се извършва с разрешение на компетентните органи на държавите-членки.

Член 13

Лицензираният складодържател е длъжен:

- а) да даде обезпечение, ако е необходимо, покриващо производството, преработката и държането, и задължително обезпечение, покриващо движението, условията за което се определят от данъчните власти на държавите-членки, в които е дадено разрешението за данъчния склад;
- б) да спазва изискванията, определени от държавата-членка, на чиято територия е разположен данъчният склад;
- в) да води отделна отчетност за наличността и движението на продукти за всеки склад;

- г) да показва продуктите, когато това се изисква;
- д) да допуска всеки мониторинг и проверка на складовата наличност.

Изискванията трябва да са съобразени с принципа на недискриминация между националните сделки и сделките между държави-членки.

Член 14

1. Лицензираните складодържатели се освобождават от данък по отношение на загуби, които са възникнали при прилагане на режим на отложено плащане, дължат се на случайни събития или на непреодолима сила и са установени от компетентните власти на съответната държава-членка. Това освобождаване им се предоставя, в условията на прилагане на режим отложено плащане, по отношение на загуби, които са присъщи на естеството на продуктите по време на производство, преработка, складиране и превоз. Всяка държава-членка определя условията, при които се предоставят такива освобождавания. Тези освобождавания се прилагат и по отношение на търговците, посочени в член 16, по време на превоз на продукти, към които се прилагат режим на отложено плащане на акциз.

2. Посочените в параграф 1 загуби, възникващи по време на движение във вътрешността на Общността на продукти, намиращи се под режим на отложено плащане на акциз, се установяват в съответствие с правилата на държавата-членка по местоназначение.

3. Без да се нарушава член 20, данъкът при липси, различни от загубите, упоменати в параграф 1, и относно загуби, за които не е предоставено освобождаването по параграф 1, се събира на основата на ставките, приложими в съответните държави-членки, в момента на възникване на надлежно установените от компетентните власти загуби, или, ако е необходимо, в момента на установяване на липсата.

ДЯЛ III

Движение на стоки

Член 15

1. Без да се засягат разпоредбите на член 5, параграф 2, член 16 и член 19, параграф 4, движението на подлежащи на облагане с акциз продукти, по отношение на които се прилага режим на отложено плащане, трябва да се извършва между данъчни складове.

2. Складодържатели, лицензирани от компетентните власти на една от държавите-членки в съответствие с член 13, се считат за лицензирани както за национално, така и за вътрешнообщностно движение.

3. Рисковете, присъщи на движението между държави-членки, се покриват от обезпечение, дадено от изпращащия лицензиран складодържател, съгласно член 13, или при необходимост от

обезпечение, по което са задължени солидарно изпращачът и превозвачът. Ако е нужно, държавите-членки могат да поставят изискване обезпечение да даде и получателят.

Държавите-членки въвеждат подробни правила относно обезпечението. Обезпечението трябва да е валидно навсякъде в Общността.

4. Без да се засяга разпоредбата на член 20, изпращачият лицензиран складодържател и, когато е налице такъв случай, превозвачът, се освобождават от отговорност, само ако докажат, че получателят е приел доставката на стоките, по-специално с помощта на придружаващия документ, указан в член 18, при условията, определени в член 19.

Член 16

1. Независимо от член 15, параграф 1, получател може да бъде търговец по занятие, нямаш статус на лицензиран складодържател. Този търговец може в хода на своята дейност да получава от друга държава-членка подлежащи на облагане с акциз продукти, по отношение на които се прилага режим на отложено плащане на данък. Той не може, обаче, да държи или изпраща такива продукти под режим на отложено плащане на акциз.

При спазване на правото на Общността, държавите-членки могат да въвеждат специални правила за прилагане на настоящата разпоредба по отношение на подлежащи на облагане с акциз продукти, които са предмет на специална национална нормативна уредба за разпространение, съвместима с Договора.

2. Преди получаване на стоките, гореспоменатият търговец може да поиска от данъчните власти на своята държава-членка да бъде регистриран.

Регистрираният търговец трябва да спазва следните изисквания:

- а) да дава обезпечение за плащането на акциза, съгласно условията, определени от данъчните власти на неговата държава-членка, без да се засяга член 15, параграф 4, с който се предвижда отговорност за лицензирания складодържател, а когато е налице такъв случай, и за превозвача;
- б) да води отчетност за доставките на стоки;
- в) да показва стоките, когато това се изисква;
- г) да допуска всеки контрол и проверка на складовата наличност.

За този вид търговец акцизът става изискуем от момента на получаване на стоките и се плаща в съответствие с процедурата, установена от всяка от държавите-членки.

3. Ако посоченият в параграф 1 търговец не е регистриран от данъчните власти на своята държава-членка, той трябва да спазва следните изисквания:

- а) преди изпращане на стоките да представи декларация пред данъчните власти на държавите-членки по местоназначение и да даде обезпечение за плащането на акциза, без да се засяга

член 15, параграф 4, с който се предвижда отговорност за лицензирания складодържател, а когато е налице такъв случай, и за превозвача;

- б) да плати акциза на държавата-членка по местоназначение в момента на получаване на стоките, в съответствие с процедурата, установена от тази държава-членка;
- в) да допуска всяка проверка, даваща възможност на администрацията на държавата-членка по местоназначение да се увери сама, че стоките действително са били получени и акцизът, с който е трябвало да бъдат обложени, е платен.

4. При спазване на параграфи 2 и 3 се прилагат разпоредбите на настоящата директива, отнасящи се до движението на подлежащи на облагане с акциз стоки под режим на отложено плащане на данък.

Член 17

Изпращачият лицензиран складодържател може да посочи данъчен представител. Този данъчен представител трябва да е установен в държавата-членка по местоназначение и да има разрешение от данъчните власти на тази държава. Той трябва да спазва, вместо получателя без статус на лицензиран складодържател, следните изисквания:

- а) да дава обезпечение за плащането на акциза, съгласно условията, определени от данъчните власти на държавата-членка по местоназначение, без да се нарушава член 15, параграф 4, с който се предвижда отговорност за изпращачия лицензиран складодържател, а когато е налице такъв случай, и за превозвача;
- б) да плати акциза на държавата-членка по местоназначение в момента на получаване на стоките, в съответствие с процедурата, установена от държавата-членка по местоназначение;
- в) да води отчетност за доставките на стоки и да уведомява данъчните власти на държавите-членки по местоназначение относно мястото на доставка на стоките.

Член 18

1. Независимо от възможното използване на компютризирани процедури, всички подлежащи на акциз стоки, придвижвани в режим на отложено плащане на данък, се придружават от документ, съставен от изпращача. Този документ може да бъде както административен документ, така и търговски документ. Формата и съдържанието на този документ се определят в съответствие с процедурата по член 24 от настоящата директива.

2. С цел идентифициране на стоките и извършване на проверки, опаковките следва да са номерирани и стоките — описани, като се използва документът, указан в параграф 1. При необходимост, следва всеки контейнер да бъде запечатан от изпращача, ако превозното средство е признато от държавите-членки на изпращането

за подходящо за запечатване, или опаковките да бъдат запечатани от изпращача.

3. В случаите, когато получателят не е лицензиран складодържател или регистриран търговец, и независимо от член 17, документът, указан в параграф 1, трябва да бъде придружен от документ, удостоверяващ, че акцизът е бил платен в държавата-членка по местоназначение, или че в съответствие с условията, определени от компетентните власти на държавата-членка по местоназначение, е била приложена каквато и да е друга процедура за събиране на данъка.

Този документ трябва да дава сведения относно:

- адреса на съответната служба на данъчните власти на държавата-членка по местоназначение,
- датата и справката за плащането или за приемането на обезпечението за плащането от тази служба.

4. Параграф 1 не се прилага, ако подлежащите на облагане с акциз стоки са придвижвани при условията, посочени в член 5, параграф 2.

5. Без да се засяга член 3, параграф 1, държавите-членки могат да продължат да прилагат своите правила относно движението и складирането на суровини, използвани при производството или приготвянето на стоки, подлежащи на облагане с акциз.

Член 19

1. Търговците уведомяват данъчните власти на държавите-членки за изпратени и получени доставки посредством документа, указан в член 18, или чрез позоваване на него. Този документ се съставя в четири екземпляра:

- един екземпляр се запазва от изпращача,
- един екземпляр за получателя,
- един екземпляр се връща на изпращача за освобождаване,
- един екземпляр за компетентните власти на държавата-членка по местоназначение.

Компетентните органи на всяка държава-членка на изпращане могат да предвидят използването на допълнителен екземпляр от документа за компетентните власти на държавата-членка по изпращане.

Държавите-членки по местоназначение могат да поставят условие екземплярът, който се връща на изпращача за приключване на процедурата, да бъде удостоверен или заверен от техните национални власти. Държавите-членки, прилагащи тази разпоредба, уведомяват Комисията, която от своя страна уведомява за това останалите държави-членки.

Процедурата, която се следва по отношение на екземпляра за компетентните органи на държавите-членки по местоназначение, се приема в съответствие с процедурата по член 24.

2. Когато подлежащи на облагане с акциз стоки са придвижвани в режим на отложено плащане на данък, до лицензиран складодържател или до регистриран или нерегистриран търговец, екземпляр от придружаващия административен документ или екземпляр от търговския документ, надлежно оформени, се връщат от получателя на изпращача за приключване на процедурата не по-късно от 15 дни след изтичане на месеца на получаването от получателя.

Екземплярът, който се връща, трябва да съдържа следните данни, необходими за приключване на процедурата:

- a) адреса на данъчната служба на получателя;
- b) датата и мястото на получаване на стоките;
- v) описание на получените стоки, за целите на проверка на съответствие на пратката с данните, съдържащи се в документа. При съответствие, следва да се добави забележка: „проверена пратка“;
- г) когато е необходимо, справка или входящ номер, дадени от компетентните органи на държавата-членка по местоназначение, които използват такова номериране, и/или заверка от компетентните власти на държавата-членка по местоназначение, ако тази държава-членка поставя условие екземплярът, предназначен за връщане, да бъде удостоверен или заверен от нейните власти;
- д) валиден подпис на получателя.

3. Режимът на отложено плащане на данък по член 4, буква в) се прекратява при поставяне на подлежащите на облагане с акциз стоки под един от режимите, посочени в член 5, параграф 2 и при определените там условия, след като изпращачът получи, надлежно оформени, екземпляра от придружаващия административен документ или екземпляра от търговския документ, които следва да бъдат върнати, като в тях трябва да е отбелязано, че стоките са били поставени под един от тези режими.

4. Когато подлежащи на облагане с акциз стоки, които се намират под режим на отложено плащане на данък по член 4 буква в), се изнасят, този режим се прекратява с издадено от митническите служби на държавата-членка по изпращане удостоверение, потвърждаващо, че стоката действително е напуснала Общността. Тази служба следва да изпрати обратно на изпращача предназначения за него заверен екземпляр от придружаващия документ.

5. Ако не приключи процедурата, изпращачът уведомява данъчните власти на своята държава-членка в срок, определен от тези данъчни власти. Срокът не може, обаче, да надхвърля три месеца от датата на изпращане на стоките.

6. Държавите-членки си сътрудничат за въвеждане на проверки на място, които, ако е необходимо, могат да бъдат провеждани чрез компютризирани процедури.

Член 20

1. В случай, че в хода на придвижването/о е било извършена/о нередовност или нарушение във връзка с облагането с акциз, акцизът се дължи в държавата-членка, в която е извършена/о нередовността или нарушението, от физическото или юридическото лице, дало обезпечение за плащането на акцизните в съответствие с член 15, параграф 3, без да се засяга образуването на наказателно производство.

Когато акцизът се събира в държава-членка, различна от тази на изпращането, държавата-членка, събираща данъка, уведомява компетентните органи на страната по изпращане.

2. Когато в хода на придвижването е разкрита/о нередност или нарушение, без да е възможно да се определи мястото на извършването, счита се, че то е било извършено в държавата-членка, където е разкрито.

3. Без да се засяга член 6, параграф 2, когато подлежащите на облагане с акциз стоки не пристигнат в тяхното местоназначение и не е възможно да се определи къде е било извършена/о нарушението или нередовността, нарушението или нередовността се счита за извършено/а в държавата-членка по изпращане, която събира акцизите по ставката, която е в сила на датата, на която са били изпратени стоките, ако в четиримесечен срок на компетентните власти не е предоставено доказателство относно правилността на сделката или мястото, където нарушението или нередовността е било/а извършено/а в действителност.

4. Ако преди изтичането на три години от датата на съставяне на придружаващия документ държавата-членка, в която в действителност е било извършено/а нередовността или нарушението, установи това, тази държава-членка събира акцизите по ставката, която е в сила на датата, на която са били изпратени стоките. В този случай, първоначално наложеният акциз се възстановява незабавно след представяне на доказателства за събирането.

Член 21

1. Без да се засяга член 6, параграф 1, държавите-членки могат да поставят изискване стоките, освободени за потребление на тяхната територия, да носят данъчни обозначения или национални разпознавателни обозначения за данъчни цели.

2. Всяка държава-членка, която изисква употребата на данъчно обозначение или националните разпознавателни обозначения,

посочени в параграф 1, се задължава да ги предоставя на лицензираните складодържатели от другите държави-членки. Всяка от държавите-членки може, обаче, да поиска данъчните обозначения да бъдат предоставяни на данъчен представител, имащ разрешение от данъчните власти на тази държава-членка.

Държавите-членки предприемат необходимите действия процедурата относно тези обозначения да не създава пречки за свободното движение на стоки, подлежащи на облагане с акциз.

3. Данъчните обозначения или разпознавателните обозначения по смисъла на параграф 1 трябва да са валидни в държавата-членка, която ги е издала.

Възможно е, обаче, и взаимно признаване на тези обозначения между държавите-членки.

4. В Ирландия, минерални масла могат да бъдат държани, превозвани или използвани, освен в подвижните цистерни на превозни средства, използващи гориво, за което се прилага намалена ставка, само ако това става в съответствие с изискванията за държавен контрол и обозначаване.

5. Движението във вътрешността на Общността на продукти, носещи данъчно обозначение или разпознавателно обозначение, по смисъла на параграф 1, на една от държавите-членки, и предназначени за продажба в тази държава-членка, когато се намират на територията на друга държава-членка, се извършва при използване на придружаващия документ, предвиден съгласно член 18, параграфи 1 и 3, а ако е необходимо, съгласно член 5, параграф 2.

ДЯЛ IV

Възстановяване

Член 22

1. В подходящи случаи, за подлежащи на облагане с акциз продукти, които са били освободени за потребление, могат, при поискване от търговец в хода на неговата дейност, да са налице условия за възстановяване на акциза от данъчните власти на държавата-членка, в която те са били освободени за потребление, ако те не са предназначени за потребление в тази държава-членка.

Държавите-членки могат, обаче, да откажат на поискване за възстановяване, ако то не удовлетворява изисквания за правилност, които те са определили.

2. При прилагането на параграф 1 действат следните разпоредби:

- a) изпращащият стоките е длъжен, при тяхното изпращане, да направи поискване за възстановяване от компетентните власти на своята държава-членка и да представи доказателства, че акцизът е бил платен. Компетентните власти не могат, обаче, да

откажат възстановяване единствено на основание, че не е бил представен документ, издаден от същите данъчни власти, който удостоверява извършването на началното плащане;

- б) движението на стоките, посочени в буква а), става при използването на документа по член 18, параграф 1;
- в) изпращащият представя пред компетентните данъчни власти на своята държава-членка върнатия с надлежни отбелязвания на получателя екземпляр от документа, указан в буква б), към който трябва да е приложен документ, удостоверяващ наличието на обезпечение по отношение на акциза в държавата-членка на потреблението, или пък в който трябва да са добавени следните подробности:
- адресът на съответната данъчна служба на държавата-членка по местоназначение,
 - датата на приемане на декларацията от тази служба, заедно със справката или регистрационния номер на тази декларация;
- г) за подлежащи на облагане с акциз продукти, освободени за потребление в една държава-членка и, съответно, носещи съответното данъчно обозначение или разпознавателно обозначение на тази държава-членка, могат да са налице условия за възстановяване на акциза, дължимо от данъчните власти на държавата-членка, която е издала данъчните или разпознавателните обозначения, ако данъчните власти на държавата-членка, която ги е издала, са установили, че тези обозначения са били унищожени.

3. В случаите, посочени в член 7, държавата-членка по изпращане е длъжна да възстанови платения акциз само ако акцизът е бил преди това платен в държавата-членка по местоназначение, в съответствие с процедурата, установена в член 7, параграф 5.

Държавите-членки могат, обаче, да не уважат такова искане за възстановяване, ако то не удовлетворява изисквания за правилност, които те са определили.

4. В случаите, посочени в член 10, държавата-членка по изпращане е длъжна, при поискване от продавача, да възстанови акциза, ако продавачът е спазил процедурите, предвидени в член 10, параграф 3.

Държавите-членки могат, обаче, да не уважат такова искане за възстановяване, ако то не удовлетворява изисквания за правилност, които те са определили.

Държавите-членки могат да предвидят опростен ред за възстановяване, ако продавачът е лицензиран складодържател.

5. Данъчните власти на всяка от държавите-членки определят правилата за мониторинг и начините за възстановяване, прилагани

на тяхната територия. Държавите-членки следва да гарантират че, сумата на възстановения акциз не превишава действително платената.

ДЯЛ V

Освобождания

Член 23

1. Продукти, подлежащи на облагане с акциз, се освобождават от плащане на акциз, когато са предназначени:

- за доставка в рамките на дипломатическите и консулски отношения,
- за международни организации, признати като такива от публичните власти на приемащата държава-членка, или за членки на такива организации, в рамките и при условията, установени с международни конвенции за учредяване на тези организации или със споразумения относно тяхното седалище,
- за въоръжените сили на всяка държава, която е страна по Северноатлантическия пакт, различна от държавата-членка, в която се дължи акцизът, както и за въоръжените сили, посочени в член 1 от Решение 90/640/ЕИО ⁽¹⁾, за ползване от тези въоръжени сили; за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови,
- за потребление, по силата на споразумение, сключено със страни, които не са членки, или международни организации, при условие че такова споразумение е било допуснато или разрешено по отношение на освобождаване от ДДС.

До въвеждането на единни данъчни правила, тези освобождания подлежат на условия или ограничения, определени от приемащата държава-членка. Освобождаване може да се предостави по реда за възстановяване на акцизи.

2. Съветът може, с гласуване с единодушие по предложение на Комисията, да разреши на всяка от държавите-членки да сключи със страна, която не е членка, или с международна организация споразумение, предвиждащо освобождаване от задължение за плащане на акциз.

Държава, желаеща да сключи такова споразумение, довежда въпроса до знанието на Комисията и предоставя цялата необходима съпътстваща информация. В срок от един месец Комисията уведомява останалите държави-членки. Решението на Съвета се счита за прието, ако в срок от два месеца след уведомяването на останалите държави-членки въпросът не е бил повдигнат пред Съвета.

⁽¹⁾ ОВ L 349, 13.12.1990 г., стр. 19.

3. Разпоредбите относно акциза, въведени със следните директиви, престават да се прилагат на 31 декември 1992 г.:

— Директива 74/651/ЕИО ⁽¹⁾;

— Директива 83/183/ЕИО ⁽²⁾;

— Директива 68/297/ЕИО ⁽³⁾.

4. Разпоредбите относно акциза, въведени с Директива 69/169 ⁽⁴⁾, престават да се прилагат в отношенията между държавите-членки на 31 декември 1992 г.

5. До приемане от Съвета с единодушие, по предложение на Комисията, на разпоредби на Общността относно запасите за кораби и самолети, държавите-членки могат да прилагат своите национални разпоредби по този въпрос.

ДЯЛ VI

Комитет по акцизите

Член 24

1. Комисията се подпомага от Комитет по акцизите, наричан по-долу „комитетът“. Комитетът е съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията. Комитетът приема правилник за дейността си.

2. Мерките, необходими за прилагане на членове 7, 18 и 19 се приемат в съответствие с правилата, определени в параграфи 3 и 4.

3. Представителят на Комисията представя пред комитета проект за мерките, които следва да бъдат приети. Комитетът изготвя становище по проекта в срок, който може да бъде определен от председателя, в зависимост от спешността на въпроса. Комитетът взема решението си с мнозинството, определено в член 148, параграф 2 от Договора. Председателят не гласува.

⁽¹⁾ ОВ L 354, 30.12.1974 г., стр. 6; Директива, последно изменена с Директива 88/663/ЕИО (ОВ 382, 31.12.1988 г., стр. 40).

⁽²⁾ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 64; Директива, последно изменена с Директива 89/604/ЕИО (ОВ L 348, 29.11.1989 г., стр. 28).

⁽³⁾ ОВ L 175, 25.7.1968 г., стр. 15; Директива, последно изменена с Директива 85/347/ЕИО (ОВ L 183, 16.7.1985 г., стр. 22).

⁽⁴⁾ ОВ L 135, 4.6.1969 г., стр. 6; Директива, последно изменена с Директива 91/191/ЕИО (ОВ L 94, 16.4.1991 г., стр. 24).

4. а) Комисията приема набелязаните мерки, ако те са в съответствие със становището на Комитета.

б) Когато набелязаните мерки не са в съответствие със становището на Комитета или ако няма становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение, свързано с мерките, които трябва да бъдат приети. Съветът решава с квалифицирано мнозинство.

Ако Комитетът не е приел никакви мерки след изтичане на три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до него, Комисията приема предложените мерки, освен ако Съветът не е взел решение с обикновено мнозинство против посочените мерки.

5. В допълнение към мерките, посочени в параграф 2, Комитетът проучва поставени пред него от председателя му по собствена инициатива или по настояване на представителя на държава-членка въпроси, засягащи прилагането на разпоредби на Общността относно акцизите, с изключение на тези, посочени в член 30 от настоящата директива.

Член 25

Държавите-членки и Комисията проверяват и оценяват прилагането на разпоредбите на Общността относно акцизите.

ДЯЛ VII

Заклучителни разпоредби

Член 26

1. Без да се засяга член 8, до 31 декември 1996 г. и при условията на механизъм за преразглеждане, подобен на предвидения в член 28, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО ⁽⁵⁾, Дания има право да прилага специалните правила, установени в параграфи 2 и 3 за спиртни напитки и тютюневи изделия, в общите рамки на сближаването на акцизните ставки.

2. Дания има право да прилага следните количествени ограничения:

⁽⁵⁾ ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1; Директива, последно изменена с Директива 90/640/ЕИО (ОВ L 349, 13.12.1990 г., стр. 19).

- пътници, влизащи в Дания, ползват облекченията, влезли в сила от 31 декември 1992 г. относно цигари, пурети или тютюн за пушене и спиртни напитки,
 - пътници, живеещи в Дания, намиращи се извън Дания за период, по-кратък от този в сила на 31 декември 1992 г., ползват облекченията, влезли в сила в Дания на 31 декември 1992 г. относно цигари и спиртни напитки.
3. Дания може да събира акцизи и да извършва необходимите проверки по отношение на спиртни напитки, цигари, пурети и тютюн за пушене.
4. С гласуване с единодушие и по предложение на Комисията Съветът решава, във връзка със сближаването на размерите на акцизите и в светлината на риска от нарушаване на конкуренцията, да приеме изменения на разпоредбите на настоящия член или, ако е уместно, да ограничи действието във времето на тези разпоредби.

Член 27

Преди 1 януари 1997 г. Съветът, гласуващ единодушно на основата на доклад на Комисията, преразглежда разпоредбите на членове 7, 8, 9 и 10 и, на основата на предложението на Комисията, след консултации с Европейския парламент, приема всички необходими изменения.

Член 28

Следните разпоредби се прилагат за период, изтичащ на 30 юни 1999 г.:

1. Държавите-членки могат да освобождават доставяни от безмитни магазини стоки, които са пренасяни в личния багаж на пътниците, ползващи въздушен или морски транспорт във вътрешността на Общността до друга държава-членка.

По смисъла на тази разпоредба:

- а) „*безмитен магазин*“ означава всяко място, разположено в летище или пристанище, и отговарящо на условията, определени от компетентните публични власти, в изпълнение, по-специално на параграф 3 от настоящия член;
- б) „*пътник до друга държава-членка*“ означава всеки пасажер, притежаващ документ за превоз по въздух или море, в който се посочва, че непосредственото направление е летище или пристанище, разположено в друга държава-членка;
- в) „*въздушен или морски транспорт във вътрешността на Общността до друга държава-членка*“ означава всеки превоз, по въздух или море, започващ в една държава-членка, при който фактическото място на пристигане е разположено в друга държава-членка;

Стоки, доставени на борда на самолет или кораб по време на обслужването на пътуващ във вътрешността на Общността се третира по същия начин, както и стоки, доставяни от безмитни магазини.

Това освобождаване се прилага също по отношение на стоки, доставяни от безмитни магазини, разположени в един от двата терминала за достъп към тунела под Ламанша, на пътници, притежаващи документ за превоз, които са валидни за пътуването между тези два терминала.

2. Освобождаването, предвидено в параграф 1, се прилага само по отношение на стоки в количества, непревишаващи границите, за лице и за пътуване, установени в действащите разпоредби на Общността в контекста на движение на пътуващи между трети страни и Общността.
3. Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да гарантират, че освобождаванията, предвидени в настоящия член, се прилагат правилно и ясно и за да предотвратят възможно отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци или злоупотреба.

Член 29

1. Държавите-членки могат да освобождават малките винопроизводители от задължението за спазване на изискванията на дялове II и III и от други изисквания, свързани с движението и мониторинга. Когато тези малки производители самостоятелно осъществяват сделки между държави-членки, те уведомяват своите съответни власти и спазват изискванията на Регламент № 986/89 на Комисията от 10 април 1989 г. ⁽¹⁾, в частност що се отнася до изходния регистър и до придружаващия документ.

„Малки винопроизводители“ следва да бъде разбирано като означавашо лица, произвеждащи средно по-малко от 1000 hl вино на година.

2. Данъчните власти на държавата-членка по местоназначение се уведомяват от получателя на доставки на вино посредством документа, указан в параграф 1, или чрез позоваване на него.
3. Държавите-членки приемат необходимите двустранни мерки за осъществяване на проверки на място, които могат при необходимост да бъдат извършвани с помощта на компютъризирани процедури.

⁽¹⁾ ОВ L 106, 18.4.1989 г., стр. 1; Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 592/91 (ОВ L 66, 13.3.1991 г., стр. 13).

Член 30

Директива 77/799 се изменя, както следва:

1. Заглавието се заменя със следното:

„Директива на Съвета от 19 декември 1977 г. относно взаимопомощта на компетентните органи на държавите-членки в областта на прякото и непрякото данъчно облагане“.

2. В член 1:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. В съответствие с разпоредбите на настоящата директива, компетентните органи на държавите-членки извършват обмен на всякаква информация, която би им дала възможност за правилно определяне на данъците върху доходите или капитала, както и на всякаква информация, свързана с определянето на следните косвени данъци:

- данък върху добавената стойност,
- акциз върху минералните масла,
- акциз върху алкохола и алкохолните напитки,
- акциз върху тютюневите изделия.“

б) Параграф 5 се заменя със следното по отношение на Дания, Гърция, Обединеното кралство и Португалия:

За Дания:

- Skatteministeren или упълномощен представител;

За Гърция:

- Υπουργός Οικονομικών или упълномощен представител;

За Обединеното кралство:

- The Commissioners of Customs or Excise или техен упълномощен представител за информация, необходима във връзка с данъка върху добавената стойност и акцизите;

- The Commissioners of Inland Revenue или техен упълномощен представител за всяка друга информация;

За Португалия:

- O Ministro das Finanças или упълномощен представител.

Член 31

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива на 1 януари 1993 г.

Въпреки това във връзка с член 9, параграф 3 на Кралство Дания се разрешава да въведе най-късно до 1 януари 1993 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с настоящите разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат, за да се съобразят с настоящата директива.

Член 32

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 25 февруари 1992 година.

За Съвета

Председател

Vitor MARTINS